

РЕШЕНИЕ

№ 92

гр. Перник, 22.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЕРНИК в публично заседание на двадесет и девети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: РОСИЦА В. ИВАНОВА-СТОЙЧЕВА

при участието на секретаря ИВА Н. ЦВЕТКОВА
като разгледа докладваното от РОСИЦА В. ИВАНОВА-СТОЙЧЕВА
Гражданско дело № 20231700100567 по описа за 2023 година
за да се произнесе взе предвид следното:

Предявени обективно и субективно кумулативно съединени искиве с правно основание чл. 432, ал. 1 от КЗ, вр. чл. 45 от ЗЗД, в условията на алтернативност чл. 493, ал. 2, т. 7 от КЗ, вр. чл. 50, както и алтернативно чл. 49 от ЗЗД, вр. чл. 429 от КЗ, вр. чл. 86 от ЗЗД.

Производството е образувано по искова молба с вх. № 5098/28.08.2023 г. (пощ. клеймо 25.08.2023 г.), депозирана от М. Ш. Х., ЕГН *****, в качеството на увредено лице (майка) на Д. М.Д., ЕГН *****, М. Д. М., ЕГН *****, чрез своята майка и законен представител С. Н. Е., ЕГН *****, в качеството на увредено лице (дъщеря) на Д. М.Д., ЕГН *****, С. Н. Е., ЕГН *****, в качеството на увредено лице (фактически съжител) на Д. М.Д., ЕГН *****, всички с общ адрес в ***, чрез адв. Н. Н. Д., срещу ЗД “БУЛ ИНС” АД, ЕИК 831830482, със седалище и адрес на управление гр. София, бул. “Джеймс Баучер” № 87, с иск с правно основание чл. 432, ал. 1 от КЗ във вр. чл. 45 от ЗЗД, в условията на алтернативност: чл. 493, ал. 2, т. 7 от КЗ, вр. чл. 50 от ЗЗД, както и алтернативно чл. 49 от ЗЗД във вр. чл. 429 от КЗ във вр. чл. 86 от ЗЗД.

С исквата молба е направено искане за сумата от 26 000 лева, предявени частично от сума в размер на 200 000 лева - М. Ш. Х., представляващи обезщетение за претърпени неимуществени вреди в качеството на увредено лице /майка на Д. М.Д./, Сумата от 26 000 лева, предявени частично от сума в размер на 200 000 лева М. Д. М., представляващи обезщетения за претърпени неимуществени вреди в качеството на увредено лице /дъщеря на Д. М.Д./, сумата от 26 000 лева, предявени частично от сума в размер на 200 000 лева от С. Н. Е. - представляващи обезщетение за претърпени неимуществени вреди в качеството на увредено лице /фактически съжител на Д. М.Д./.

Ишците излагат в исквата молба, че на *** при с. ***, общ. ***, обл. ***, лек автомобил марка „Сузуки“ модел „Витара“ с рег. № ***, управляван от Н.Е.А. е изгорял изцяло поради настъпила техническа неизправност в областта на газовата бутилка,

вследствие на което настъпва смъртта на Д. М.Д. - пътник в лекия автомобил. Сочи се, че към датата на събитието процесният автомобил е имал сключена валидна застраховка „Гражданска отговорност“. Във връзка с инцидента е образувано ДП № 126/22 г. по описа на ОД МВР Перник, като преписката се наблюдава от прокурор при Окръжна прокуратура гр. Перник.

С исковата молба се навеждат твърдения, че настъпилото събитие, неговата противоправност и виновността на дееца са безспорно доказани, както и че всеки един от ищите, в качеството си на увредено има право, на основание чл. 432, ал. 1 от КЗ, да претендира пряко от ответника, в качеството му на застраховател по задължителна застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“ на виновния водач, изплащане на обезщетение за всички претърпени неимуществени вреди, изразяващи се в болки и страдания, които са в пряка причинно-следствена връзка с процесното застрахователно събитие. В условията на алтернативност считат, че при фактическата обстановка са налице и данни за т.нар. "случайно събитие", което изключва противоправност в действията на виновния. Допълва се, че тъй като не е установено наличие на всички елементи от фактическия състав на чл. 45, ал. 1 ЗЗД по отношение на застрахования, следва да се приложи правната квалификация по реда на чл. 493, ал. 2, т. 7 от КЗ вр. с чл. 50 и чл. 86 от ЗЗД.

В исковата молба се сочи, че ищите са депозирали писмена застрахователна претенция на 14.06.2023г. до застрахователното дружество ведно с всички необходими доказателства, които удостоверяват настъпването на застрахователното събитие, но въпреки това с писма от 03.07.2023 г. е постановен отказ за изплащане на претендираното обезщетение. В продължение се сочи, че вредите за ищите са в пряка връзка с настъпването на застрахователното събитие, поради което същите заявяват претенциите си пред съда.

В исковата молба се твърди, че за всеки един от ищите загубата на техния ***-годишен съответно син, баща и фактически съжител е едно от най - тежките житейски събития, поради което мъката няма как да бъде преживяна до края на живота и вредата в това отношение е непоправима и материално неизмерима. Сочи се, че пострадалият не е бил просто син, а приятел, опора, съветник, човек на когото ищите винаги са разчитали и който е бил с присъствие в живота им, тъй като са били изключително близки. спокоен живот и срещи с близки и приятели, бил е щастлив. Наведени са твърдения, че преди инцидента всеки един от ищите е бил един активен, борбен и силен човек, радвал се е на спокоен живот и срещи с близки и приятели, докато след инцидента при същите се наблюдавало наличие на негативни психологически последици, наблюдавало се промяна в поведението им - станали са избухливи, сприхави, затворени. Допълва се, че същите отказвали да общуват с други хора извън семейните си контакти, били затворени и ангажирани с постоянни мисли, дали семейството им някога ще може да преодолее сполетялата ги трагедия. Твърди се, че и към настоящия момент ищите са изпълнени с чувство за самота и безпомощност, с безперспективни мисли за бъдещето си и с чувство за безпокойство.

На следващо място с исковата молба се моли съда при определяне размера на обезщетението да се вземе предвид икономическата обстановка в страната и ръста на инфлацията в последните години, който нараства с бързи темпове. Твърди се от една страна, отчитайки, че справедливостта по смисъла на чл. 52 от ЗЗД не е абстрактно понятие, а е свързано с преценката на редица конкретни обективно съществуващи обстоятелства, които трябва да се имат предвид от съда при определяне размера на обезщетението, макар и да е такава по справедливост, не може да е безгранична и безконтролна, а от друга страна, намира, че обезщетението, дължащо се от застрахователя за компенсиране на вредите, които ищите са претърпели, търпят и ще продължават да търпят във връзка със загубата на своя близък, са в размери от по 200 000 лева за всеки един от тях, които претендират частично в размер от по 26 000 лева за всеки ищец.

Ответникът ЗД "Бул Инс" АД е подал писмен отговор в указания срок и на основание чл. 131 от ГПК, като оспорва предявените искове като неоснователни и недоказани. Сочи се, че в исковата молба липсва ясно, точно и конкретно изложение на обстоятелствата относно това как е настъпила смъртта на наследодателя. Допълва се, че отговорността на застрахователя не е за извършен от него деликт, а произтича от закона и е функционално обусловена от отговорността на прекия причинител на вредата – деликвентна. Намира, че в депозирания искова молба липсва изложение на фактите и обстоятелствата, от които произтича отговорността на дружеството. На следващо място с отговора се оспорват изцяло предявените искиви претенции за неимуществени вреди - както по основание, така и по

размер. Намира, че по делото не са налични данни, че посоченият лек автомобил на посочената дата и място е бил управляван от когото и да е. С отговора е оспорено твърдението, че поради техническа неизправност на газовата бутилка процесния автомобил е изгорял изцяло. В продължение се сочи, че от изложеното в исковата молба не става ясно от кое адвокатът на насрещната страна намира настъпилото събитие, неговата противоправност и виновността на дееца за безспорно доказани. Твърди се, че исковата молба страда от много неясноти и пороци, поради което счита, че същата следва да бъде оставена без движение, като бъдат дадени указания за отстраняване на нередовностите.

Ответното дружество оспорва предявените иски за неимуществени вреди и по размер, като счита същите за силно завишени.

Оспорва и началната дата на претенциите за лихва, като намира, че е приложима нормата на чл. 497 от КЗ и чл. 380, ал. 1 и ал. 3 от КЗ.

Моли за отхвърляне на предявените иски. Претендира разноски в производството.

В съдебно заседание ищците М. Ш. Х., С. Н. Е., лично и действаща като майка и законен представител на М. Д. М., се явяват и чрез процесуалния си представител поддържат предявените иски по съображенията в исковата молба. По реда на чл. 214, ал. 1 от ГПК съдът е допуснал изменение на иските за обезщетение за неимуществени вреди, предявени от ищците М. Ш. Х., М. Д. М. и С. Н. Е., чрез увеличаването им, а именно от сумата от 26 000 лв. на сумата от 200 000 лв. за М. Ш. Х. и С. Н. Е. и от сумата от 26 000 лв. на сумата от 200 000 лв., частично претендирана от сума в размер на 250 000 лв. за М. Д. М., действаща чрез своята майка и законен представител С. Н. Е.. Ищците претендират разноски.

В съдебно заседание ответника ЗД “Бул Инс” АД, чрез процесуалния си представител, поддържа отговора по изложени съображенията. Претендира разноски.

Съдът, след като се запозна със становищата на страните и събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Страните не спорят относно съществуването на застрахователно правоотношение по застраховка „Гражданска отговорност“ за лек автомобил марка „Сузуки“ модел „Витара“ с рег. № *** с ответника ЗД “Бул Инс” АД към датата на събитието – ***.

По делото е приложено досъдебно производство № 126/2022 г. по описа на ОД МВР – гр. Перник, ведно с пр. пр. № 2798/2022 г. по описа на ОП – Перник. Досъдебното производство е водено за престъпление по чл. 330, ал. 3 от НК. В хода на разследването е установено, че на *** в района на с. ***, общ. *** е бил открит изгорял лек автомобил марка „Сузуки“ модел „Витара“ с рег. № ***. При извършеният оглед в колата е констатирано наличие на трупове на три лица, като техните тела, както и дрехите, с които са били облечени, са били силно обгорели – практически овъглени. Два от труповете са се намирали върху предните две седалки, а третият – върху задната. В областта на краката са открити два обгорели трупове на кучета. Още три обгорели трупа на кучета са открити за задната седалка. В досъдебното производство са били извършени съдебно - медицински експертизи за установяване самоличността на лицата, като при извършената медицинска експертиза под № 988/22 г. на трупа на предна дясна седалка е констатирано наличието на термична травма, изразяваща се в изгаряния по главата, тялото и крайниците с разрушаване на костните структури. Констатирано е наличие на карбоксиемоглобин в кръвта на починалия с концентрация 13% и на метхемоглобин в концентрация 9%, както и на вдишани сажди в неговата трахея. Експертът сочи, че смъртта на лицето се дължи на описаната термична травма, като не е открил травматични изменения на вътрешните органи и наличните тъкани. От взета проба от това тяло и извършено ДНК изследване е изготвен съответния ДНК профил, който е бил сравнен с профила на свидетелката М. Ш. Х. и е констатирано, че

вероятността тя да е майка на лицето е 99,99998%, т.е. категорично е доказано, че описаното тяло е на Д. М.Д..

В досъдебното производство е била извършена и медицинска експертиза относно констатираното съдържание на карбоксиемоглобин в кръвта на починалите лица, в това число и на Д. М.Д.. Установено е, че карбоксиемоглобинът е вследствие на вдишване на въглероден оксид, който представлява безцветен газ, без специфична миризма. Същият се отделя при непълно горене на въглеродосъдържащи материали и се свързва с хемоглобина в кръвта на човешкия организъм, предизвиквайки нарушение в пренасянето на кислород. Това води до засягане на дейността на органите, консумиращи най – много кислород (сърце, мозък) и причинява интоксикация, чиято степен зависи от нивото на вдишания газ.

Изготвената в досъдебното производство пожаро – техническа експертиза е търсила причините за възпламеняване на лек автомобил марка „Сузуки“ модел „Витара“ с рег. № ***. Експертът е категоричен, че огнището на пожара е в лявата част на двигателния отсек на колата, тъй като именно там са били констатирани най – значителните следи от горене. Той напълно изключва възможността за умишлено предизвикване на пожара и приема, че най – вероятната конкретна причина за възникване на пламъците е настъпила техническа неизправност или аварийен режим в електрическата инсталация на автомобила. Последвало е бързо развитие и разпространение на огъня, включително и в купето на колата, за което са способствали множеството лесно запалими предмети в автомобила – пластмаси и изолации на кабели, съчетани с наличие на достатъчно въздух.

От всички събрани доказателства прокурорът е приел, че поради ниската външна температура лекият автомобил, който е бил собственост на Н.А., е бил запален през нощта и лицата са нощували в него. Продължителната работа на двигателя е довела до висока температура в двигателния отсек на колата, а от там и до техническа неизправност в нейната електрическа инсталация, от което най – вероятно е възникнал пламък – точно в лявата част на двигателния отсек е огнището на пожара. Липсата на цвят и мирис на въглеродния оксид е предотвратила способността на тримата мъже да възприемат неговото наличие и постепенно купето на лекия автомобил се е наситил с отровния газ, което е довело първоначално до замайване на пострадалите, а впоследствие и до сериозна интоксикация. Именно това отравяне е попречило на лицата да извършат активни действия при запалване на автомобила. Поради това е и прекратил наказателното производство по досъдебното производство.

Установените факти в това производство и най – вече обстоятелството, че лек автомобил марка „Сузуки“ модел „Витара“ с рег. № *** е бил със запален двигател, имат отношение за изясняване и доказване наличието на фактическия състав за възникване отговорността на застрахователя по сключената за автомобила задължителна застраховка Гражданска отговорност.

В настоящото производство са изготвени заключения по допуснати съдебни експертизи. Въз основа на приетото, неоспорено от страните заключение по допуснатата комплексна автотехническа и пожаротехническа експертиза и другите събрани по делото доказателства,

съдът приема, че причините за настъпване на процесното събитие са промяната на конструкцията на автомобил, без да се спазват действащите в страната нормативни изисквания неправилна експлоатация и монтаж на бутилката за втечнен нефтен газ. Неизправността по отношение на газовата бутилка се изразява в това, че същата не е закрепена съгласно нормативните изисквания.

От заключението на съдебно медицинската експертиза, което съдът цени като компетентно изготвено и съответно на събраните в досъдебното производство доказателства, се установява, че ищецът Д. М.Д., който е бил пътник в засегнатия автомобил – намерен е на дясна предна седалка, вследствие на събитието е загинал от термична травма, която се дължи на пряко пламъково въздействие, на което е било подложено тялото му приживе и след смъртта. Пряката причина за смъртта на Д. М.Д. е термичната травма, която е настъпила бързо, видно от ниските концентрации на карбокси- и метхемоглобин в кръвта.

Установява се от приложена към исковата молба извънсъдебна застрахователна претенция на основание чл. 380 от КЗ, че на 14.06.2023 г. ищите за заявили извънсъдебна претенция за сумите - предмет на делото пред ответника, но същият с писма вх. №№ НЩ***, НЩ*** и НЩ*** е отказал да изплати претендираното застрахователно обезщетение, тъй като е приел, че уврежданията не са настъпили вследствие на ПТП, а от престъпление по чл. 330, ал. 3 от НК.

Допуснати са до разпит като свидетели Д.Х.И., Р.Х.Х. и М.С.Г. за установяване интензитета и продължителността на изпитваните страдания на ищите във връзка с настъпилото събитие и последвалата смърт на Д. М.Д..

Свидетелката Д.И. излага, че с М. се познават от много години, от деца, поради което се виждат често и знаят всичко за себе си. Разказва за реакциите на М. Х. след като е разбрала за инцидента със сина ѝ и описва състоянието ѝ. Сочи, че М. е била много травмирана, на успокоителни. Викана е и линейка заради състоянието ѝ. Подкрепата след смъртта на съпругът ѝ е бил синът ѝ, като са живеели в едно домакинство към онази дата. Основно приходите за прехрана и разходите в семейството ги е бил поел Д.. След смъртта на сина ѝ, здравето ѝ се е влошило. В момента внучка ѝ и майката на внучката ѝ живеят при нея. Свидетелката заявява, че и С. изживява тежко смъртта на Д., защото трябва да търси начини да преживява. Детето е много малко и до момента не знае какво се е случило с баща ѝ. Тя знае, че баща ѝ е някъде на работа и като си дойде ще ѝ купи кукла и бонбони.

От разпита на свидетелката Р.Х., която е братовчедка на М. Х. се установява, че Д. М.Д. и С. Н. Е. са живеели заедно на семейна начала, като преди М. Д. М. са имали и друго дете, което е починало. Били са задружно и сплотено семейство.

Свидетелката М. Г. е учила заедно в гимназията в *** в гимназията по *** с Д. М.Д.. Излага, че след това той е завършил и се е оженил за С.. Грижел се е за майка си, за жена си и детето, което и до ден днешен не знае какво се е случило с баща му.

Съгласно разпоредбата на чл. 432, ал.1 от КЗ, увреденият, спрямо който деликвентът

е отговорен, може да предяви претенциите си за обезщетяване на вредите спрямо застрахователя по договор „гражданска отговорност“, застрахован по който е деликвентът – правната фигура на прекия иск. За да бъде уважен иска по чл. 432, ал.1 КЗ следва да се установи наличието на следните предпоставки: 1) валиден към датата на събитието договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“, сключен между ответника и виновния водач; 2) противоправно деяние на водача на лекия автомобил, застрахован по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“; 3) неговата вина; 4) настъпили за ищеца неимуществени/имуществени вреди; 5) причинна връзка между противоправното поведение и претърпените вреди.

На първо място следва да се посочи, че в производството се доказва, че за като лек автомобил марка „Сузуки“ модел „Витара“ с рег. № *** е налице договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“, сключен между ответното дружество и собственика на посоченото МПС, която е била валидна към момента на настъпване на процесното ПТП.

По делото се доказва и това, че е налице противоправно поведение от страна на Н.А., който на *** е престоявал на място със запален двигателя на застрахованото МПС, което не е било изправно и доколкото със свое действие е нарушил задължения, установени от правните норми, а именно правилата за движение по пътищата. Вината на дееца се предполага по силата на оборимата презумпция, предвидена в чл. 45 ЗЗД, която не беше оборена от ответното дружество.

Ето защо и следва да се приеме, че за ответника е възникнало задължение да заплати на увредения обезщетение за вредите, причинени в резултата на настъпилото застрахователно събитие. Съдът приема, че от събраните доказателства се установява наличието на всички елементи от фактическия състав пораждащ съдебно предявените материални права на вземания. Починалото лице Д. М.Д. е бил пътник в лек автомобил марка „Сузуки“ модел „Витара“ с рег. № *** и е загинал при събитие, настъпило от лек автомобил, престояващ на едно място, но със запален двигател, от което са настъпили неблагоприятни изменения в правната му сфера – настъпване на смърт, описано в изготвеното заключение по допуснатата съдебно – медицинска експертиза. Доказаха се последващите негативни последици за неговите най – близки роднини – майка, дете и фактически съжител.

Вредите са неблагоприятни изменения в правната сфера на ищеца и се изразяват в увреждане на неимуществено благо. При определяне на размера на обезщетението, съдът следва да се ръководи от критерия „справедливост“ (ППВС 4/1968 г.), който обаче не е абстрактен, а включва комплексна оценка на установените по делото факти, свързани с характера на увреждането, начина на извършването му, причинените морални страдания на близките и др. Размерът на обезщетението за неимуществените вреди, претърпени от ищцата следва да бъде определен от съда съгласно правилата на чл. 52 от ЗЗД - с оглед принципа за справедливост, като съдът отчете близостта на отношенията между пострадалия и ищите, възрастта му, тежкото понасяне на загубата. Съдът приема, че смъртта на пострадалия е повлияла по крайно негативен начин върху емоционалната сфера на ищцата М. Ш. Х. - нарушила е нормалния ѝ и обичаен начин на живот и нейните социални контакти - ищцата избягва да излиза от дома си и да се среща с близки и познати, отчуждила се е от

своите приятели, чувства потиснатост и мъка от загубата на своя син, който се е явявал и нейна опора след смъртта на съпруга ѝ. Свидетелите Д.И. и Р.Х. установяват, че загубата на Д. М.Д. е накарала М. Ш. Х. да се затвори в себе си и е довела до влошаване на здравословното ѝ състояние. Показанията на свидетелите установяват по несъмнен и категоричен начин фактът, че неимуществената сфера на ищцата Т.А.П. е била и все още е сериозно засегната. Разпитаните свидетели посочват, че ищцата М. Ш. Х. и починалият са живеели в едно домакинство, заедно със създаденото от него семейство, а смъртта на Д. Д. ѝ е причинила дълбока душевна травма. При определяне на обезщетението съдът следва да отчете обстоятелството, че занапред на ищцата ще ѝ липсва подкрепата и обичта на един от най – близкия ѝ хора, на който е разчитала както финансово, така и в морално и емоционално отношение. Поради това съдът приема, че тя е понесла неимуществени вреди, които се изразяват в страдания и загубата на морална опора и подкрепа, и в нейна полза е възникнало вземане за обезщетение за неимуществени вреди, което на основание чл. 52 от ЗЗД съдът определя в размер на 120 000 лв.

По отношение на ищите С. Н. Е. и М. Д. М. – съответно фактически съжител и дъщеря на починалото лице, съдът също приема, че смъртта на пострадалия е повлияла по крайно негативен начин върху емоционалната им сфера и е нарушила нормалния им и обичаен начин на живот и техните социални контакти. Свидетелите сочат, че за С. Н. Е. е трудно да възобнови предишния си начин на живот, тъй като те са били едно задружно семейство и тя е разчитала на съпруга си не само за финансова подкрепа, но и за морална и емоционална. При определяне на обезщетението съдът следва да отчете обстоятелството, че занапред на ищите С. Н. Е. и М. Д. М. ще им липсва подкрепата и обичта на един от най – близките им хора, на който са разчитали както финансово, така и в морално и емоционално отношение, а дъщеря му – няма да има възможността да израсте и опознае баща си, нито да ползва неговата подкрепа през годините. Поради това, изхождайки от понятието „неимуществени вреди”, в което според последователната практика на ВКС, се включват всички онези телесни и психически увреждания на пострадалия и претърпените болки и страдания, формиращи в своята цялост негативни емоционални изживявания на лицето, ноторно намиращи не само отражение върху психиката, но и създаващи социален дискомфорт за определен период от време, както и от разбирането, че критерият за справедливост, чийто израз е нормата на чл. 52 ЗЗД не е абстрактен, а всякога детерминиран от съществуващата в страната икономическа конюнктура и от общественото му възприемане на даден етап от развитие на самото общество в конкретната държава, настоящият съдебен състав намира, че на ищцата С. Н. Е. следва да бъде определено обезщетение в размер на 150 000,00 лв., а на М. Д. М. – обезщетение в размер на 170 000,00 лв., които съдът счита, че отговарят в пълен размер на претърпените вреди.

В останалата част исковете следва да бъдат отхвърлени като недоказани по размер.

По иска с правна квалификация чл. 86, ал.1 ЗЗД: Отговорността на застрахователя по сключена застраховка „Гражданска отговорност” за вреди към третите увредени от застрахования лица е тъждествена по обем и съдържание с отговорността на прекия

причинител по чл. 45 ЗЗД. При уважаване на иск за обезщетение за вреди от деликт законната лихва върху главницата се дължи без да има отправена покана от датата на деликта, ако е поискана от ищеца /чл. 84, ал. 3 ЗЗД/. С решение № 128 от 04.02.2020 г., по т. д. № 2466/2018 г. на ВКС, I т. о., което настоящият съдебен състав споделя, е разяснено, че в хипотезата на пряк иск по чл. 432, ал. 1 КЗ от увреденото лице срещу застрахователя по застраховка "Гражданска отговорност" за обезщетение за вредите, причинени от застрахования деликвент, в застрахователната сума по чл. 429 от КЗ се включва дължимото от застрахования спрямо увреденото лице обезщетение за забава за периода от датата на уведомяване на застрахователя за настъпилото застрахователно събитие, респ. предявяване на претенцията от увреденото лице пред застрахователя, а не от увреждането. Изложени са аргументи, че разликата в периодите по отношение на дължимото спрямо увреденото лице обезщетение за забава от деликвента на основание чл. 86, вр. чл. 84, ал. 3 от ЗЗД и от застрахователя по застрахователния договор следва както от разпоредбите на чл. 429, ал. 1 - ал. 3 от КЗ, така и от въведената със сега действащия КЗ абсолютна процесуална предпоставка за предявяване на прекия иск срещу застрахователя на деликвента по застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите съгласно чл. 498, ал. 3, вр. чл. 432, ал. 1 от КЗ- отправянето на писмена застрахователна претенция спрямо застрахователя по реда на чл. 380 от КЗ. След предявяване на тази претенция за застрахователя тече нормативно установеният срок за произнасяне по чл. 496 от КЗ, като непроизнасянето и неплащането на застрахователно обезщетение в срока е свързано, от една страна, с изпадане на самия застраховател в забава, за която дължи лихва, а от друга страна, с възможността увреденото лице да предяви иск на основание чл. 432, ал. 1 от КЗ. В обобщение, на основание чл. 493, ал. 1, т. 5 от КЗ застрахователят покрива спрямо увреденото лице отговорността на деликвента за дължимата лихва за забава за плащане на обезщетение за вреди от датата на предявяване на претенцията от увреденото лице, а след изтичане на срока по чл. 496, ал. 1 от КЗ и при липса на произнасяне или плащане на обезщетение дължи законната лихва върху обезщетението за собствената си забава. С оглед изложеното съдът следва да присъди законна лихва върху присъдените суми за главници за периода от 14.06.2023 г. (датата на претенцията пред застрахователя) до окончателното плащане.

В представеното в последно открито съдебно заседание пълномощно е уговорено възнаграждение по реда на чл. 38 от Закона за адвокатурата и чл. 5 от Наредба № 1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения. На основание чл. 78, ал. 1 от ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати сума в размер на 26 700,00 лв. за адвокатско възнаграждение с включено ДДС.

Тъй като ишците са били освободени от процесуалното задължение за заплащане на държавна такса и съдебни разноски на основание чл. 83, ал. 2 ГПК, на основание чл. 78, ал. 6 от ГПК, ответникът следва да бъде осъден да заплати в полза на СРС, сумата от 17 600,00 лв., съставляваща държавна такса върху уважените искове, сума в размер на 880,00 лв. съразмерно за заплатени възнаграждения на вещи лица, както и 5,00 лв. за служебно издаване на изпълнителен лист.

Съдът следва да се произнесе и по направени искания за разноси от страна на ответника съобразно отхвърлителната част от предявените искове, както следва: М. Ш. Х. дължи адвокатско възнаграждение в размер на 8 460,00 лв. с ДДС, М. Д. М. – 3 660,00 лв. с ДДС, а С. Н. Е. – 5 580,00 лв. с ДДС.

Мотивиран от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ЗД „БУЛ ИНС“ АД, ЕИК 831830482, със седалище и адрес на управление гр. София, бул. „Джеймс Баучер“ № 87, представлявано от С.П. и К.К., **ДА ЗАПЛАТИ на М. Ш. Х.**, ЕГН *****, на основание чл. 432, ал. 1 от КЗ във вр. с чл. 45 от ЗЗД **сума в размер на 120 000,00 лв.**, представляваща неимуществени вреди, настъпили вследствие смъртта на Д. М.Д., ведно със **законна лихва върху сумата от 120 000,00 лв.** от датата на депозиране на претенция пред застрахователя – 14.06.2023 г. до окончателното изплащане, като отхвърля иска за сумата над 120 000,00 лв. до пълния предявен размер от 200 000,00 лв.

ОСЪЖДА ЗД „БУЛ ИНС“ АД, ЕИК 831830482, със седалище и адрес на управление гр. София, бул. „Джеймс Баучер“ № 87, представлявано от С.П. и К.К., **ДА ЗАПЛАТИ на М. Д. М.**, ЕГН *****, чрез нейната майка и законен представител С. Н. Е., ЕГН *****, на основание чл. 432, ал. 1 от КЗ във вр. с чл. 45 от ЗЗД **сума в размер на 170 000,00 лв.**, представляваща неимуществени вреди, настъпили вследствие смъртта на Д. М.Д., ведно със **законна лихва върху сумата от 170 000,00 лв.** от датата на депозиране на претенция пред застрахователя – 14.06.2023 г. до окончателното изплащане, като отхвърля иска за сумата над 170 000,00 лв. до пълния предявен размер от 200 000,00 лв.

ОСЪЖДА ЗД „БУЛ ИНС“ АД, ЕИК 831830482, със седалище и адрес на управление гр. София, бул. „Джеймс Баучер“ № 87, представлявано от С.П. и К.К., **ДА ЗАПЛАТИ на С. Н. Е.**, ЕГН *****, на основание чл. 432, ал. 1 от КЗ във вр. с чл. 45 от ЗЗД **сума в размер на 150 000,00 лв.**, представляваща неимуществени вреди, настъпили вследствие смъртта на Д. М.Д., ведно със **законна лихва върху сумата от 150 000,00 лв.** от датата на депозиране на претенция пред застрахователя – 14.06.2023 г. до окончателното изплащане, като отхвърля иска за сумата над 150 000,00 лв. до пълния предявен размер от 200 000,00 лв.

ОСЪЖДА ЗД „БУЛ ИНС“ АД, ЕИК 831830482, със седалище и адрес на управление гр. София, бул. „Джеймс Баучер“ № 87, представлявано от С.П. и К.К., **ДА ЗАПЛАТИ на адвокат Г.Г.Р. от САК, адвокатско възнаграждение в размер на 26 700,00 лева.**

ОСЪЖДА ЗД „БУЛ ИНС“ АД, ЕИК 831830482, със седалище и адрес на управление гр. София, бул. „Джеймс Баучер“ № 87, представлявано от С.П. и К.К., **ДА ЗАПЛАТИ ПО СМЕТКА на Софийски районен съд сума в размер на 18 480,00 лв.**, представляваща държавна такса и разноси, както и 5,00 лв. /пет лева/ за служебно издаване на изпълнителен

ЛИСТ.

ОСЪЖДА М. Ш. Х., ЕГН *****, **ДА ЗАПЛАТИ на ЗД „БУЛ ИНС“ АД,** ЕИК 831830482, със седалище и адрес на управление гр. София, бул. „Джеймс Баучер“ № 87, представлявано от С.П. и К.К., **сума в размер на 8 460,00 лв.,** представляваща адвокатско възнаграждение, съобразно отхвърлителната част.

ОСЪЖДА М. Д. М., ЕГН *****, чрез нейната майка и законен представител С. Н. Е., ЕГН *****, **ДА ЗАПЛАТИ на ЗД „БУЛ ИНС“ АД,** ЕИК 831830482, със седалище и адрес на управление гр. София, бул. „Джеймс Баучер“ № 87, представлявано от С.П. и К.К., **сума в размер на 3 660,00 лв.,** представляваща адвокатско възнаграждение, съобразно отхвърлителната част.

ОСЪЖДА С. Н. Е., ЕГН *****, **ДА ЗАПЛАТИ на ЗД „БУЛ ИНС“ АД,** ЕИК 831830482, със седалище и адрес на управление гр. София, бул. „Джеймс Баучер“ № 87, представлявано от С.П. и К.К., **сума в размер на 5 580,00 лв.,** представляваща направени разноси, съобразно отхвърлителната част.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Софийски апелативен съд в 2 - седмичен срок от получаване на съобщението от страните.

Съдия при Окръжен съд – Перник: _____